

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 89. Scriptores Catholici hoc anno denati, erumque opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII.
A. C 1730.

ardens in nobis excitat desiderium, ut vicissim Christiani nostri a vestra servitute liberentur: Attamen ea res tam subito fieri nequit, nec executioni aliter dari potest, nisi prout inter Christianos Principes moris est; Rogamus itaque, ut hac in re usitatam hanc, ceterisque magis opportunam seligatis viam, scilicet, ut utriusque partis captivi vicissim æquo numero liberentur. Hac super re Magni vestri Domini responsum avidè expectamus, & tecum lætamur, a tuo Monarcha te ad tam insigne charitatis opus fuisse selectum, Deum precamur, ut optatus respondeat successus, demum te Divinæ providentiæ commendamus.

Interim vero, dum ad has literas responsum daretur, Equites cuncta ad validam Insulæ defensionem parabant.

§. LXXXIX.

Scriptores Catholici hoc anno denati.

Plures ex Scriptoribus Religione Catholicis præmatura nimis mors literariæ Reipublicæ hoc anno sustulit: Hos inter haud infimus est Joannes Nicolaus Maurocordatus, cujus fatum supra recensuimus. Hic Historiam Ecclesiasticam, quam Alexander ejus Parens præter plura alia scriptam reliquerat, publicis typis edi curavit: Exstat insuper ejusdem tractatus de *Hist. Eccles. Tom. LXXIII.* Bb Of

Sæc. XVIII. *Officiis Græco idiomate exaratus.* Ce-
A. C. 1730. lebrior est, memoria P. Ignatii Hy-
 cinthi Amati de Graveson, qui decimo
 sexto ætatis anno Avenione S. Domi-
 nici Institutum professus, Parisiis li-
 cratoribus disciplinis tam egregio pro-
 fectu operam dabat, ut Sorbonæ Do-
 ctor, ac Romæ in Conventu S. The-
 mæ Professor & demum Casanaten-
 Collegii Theologus renuntiaretur: Hic
 Viro utpote doctrinæ præstantia, in-
 genii subtilitate, & eruditionis copia
 longe celeberrimo Marcus Antonius
 Princeps Burghesius de Sulmone Fi-
 lium suum Franciscum postea Cardina-
 lem literis instituendum tradidit, in
 cujus etiam utilitatem & usum Græ-
 sonius Historiam Ecclesiasticam omni
 laude dignissimam in varia digessit co-
 loquia, quæ postmodum idem Car-
 nalis suis sumptibus prælo commenda-
 vit iteratis typis excusa. Scripsit
 super celeberrimus hic Vir epistolas ad
 Amicum *de gratiæ efficacia* doctrinæ uberi-
 tate, & argumentorum soliditate inopi-
 tas, necnon tractatum de mysteriis
 & annis Christi & tractatum de
 Scriptura Sacra præter alia quampluri-
 rima. Denique celeberrimus hic Vir
 Romæ die decima nona Martii 1722
 edidit epistolam apologeticam ad Me-
 gistrum Antonium Girardum, in qua

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

fese vindicabat a duabus criminationibus, quas *Trivoltiensis Scripturarii eadem falso impegerunt*; accusabant enim illum, I. quod gratiæ sufficientis notionem sine ulla tergiversatione explicare neglexerit. proin Jansenio faverit, cum tamen illam, prout *Trivoltiensis* eam explicari petebant, in suo libro de *Mysteriis & annis Christi* pag. 320. & alibi clarissimis verbis exposuerit. II. Objiciebant *Gravesonio*, quod dum scripserit, *Bartholomæum Germonium Joannis Harduini Discipulum veterum MS. Codicum antiquitatem, fidem ac veritatem labefactasse &c.* hæc autem *Harduino & Germonio* jam dudum a *justo Fontanino, Dominico Lazarino, Antonio Gatto, Scipione Maranta, & Petro Coustant* crimini fuisse data, ostendit *Gravesonius*, atque ex ipsis *Germonii* verbis hunc *Pyrrhonismum* comprobat. Porro has criminationes silentio præterire statuerat *Gravesonius*, eo quod, ut ait ipse, sciret, *Trevoltinos domesticæ scholæ plus æquo intentos & certis præjudiciis occupatos, de Scriptoribus universis pro summa, quam sibi in republica literaria arrogant, dictatura, pronuntiare solitos esse, prout amore vel odio feruntur . . . ut mirum sit, eos adeo nil habere mentis vel frontis, ut toties confutati, toties deprehensi, toties irrisi ac sugillati, toties*

Bb 2

cor-

Sæc. XVIII. *cordatorum omnium judiciis exhibiti, no-
 A. C. 1730. dum resipuerint, sed eandem fabulam no-
 ximo cum sanæ suæ dispendio etiam
 agere pergant &c.* Præter hos celeberrimus
 tur Guilielmus de Lavour Parisius Sa-
 natus Advocatus, qui Græci & hebraici
 idiomatis apprime gnarus edidit con-
 cordantiam fabulæ cum Scriptura sacra
 necnon Historiam secretam Neronis
 seu convivium Trimalcionis. Obiit
 San-Cere in Cadurcensi tractu die octavo
 Aprilis. Mense autem Octobri die nono
 in Hispano portu S. Mariæ decessit igno-
 ritus Laubrüssel Jesuita, qui vulgari
 Elucidationem historico-dogmaticam
 circa jus & factum cujusdam thesauri
 apud Rhemenes Jesuitas 1. Aug. 1730
 propugnatae, vitam P. Caroli Lotb-
 ringi Jesuitæ, & tractatum de abusu
 criticæ in materia Religionis.

Die vigesima secunda Februarii Pa-
 risiis mors calamum excussit Simonem
 Michaeli Treuvé Theologiæ Doctorem
 annos septuaginta novem nato, qui Ca-
 regationi doctrinæ Christianæ non
 dederat, ea tamen relicta Parisiis
 rochiæ ad S. Jacobum præpositus,
 celeberrimo Bossueto Meldensi Episcopo
 evocabatur, hujus Ecclesiæ Canonice
 dotatus: Adhæserat pertinacius illi
 ac præprimis Portu-Regiensibus, qui
 sese Constitutioni Unigenitus opposu-
 erant.

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

bant, quocirca post viginti duorum annorum moram Meldis excedere iustus est, ac tandem Parisios reversus, ibidem septuaginta septem annos natus animam efflavit. Perutilem tamen navabat operam corrigendo Meldensis Diæcesis Breviario, elucubrabat quoque Instructionem circa dispositiones ad Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta requisitas, Directorem spiritua- lem pro iis, qui eo carent, vitam Domini Du Hamel, sermones pios seu explicata Mysteria, quæ ab Ascensione usque ad octavam SS. Sacramenti, & elogia Sanctorum, qui per adventum celebrantur, epistolam ad Arnaldum circa plures casus conscientiæ, preces ex S. Scriptura, explicationem Sacrificii ac cæremoniarum in Missa, exercitia decemdiaria, sermonem de præcipuis obligationibus vitæ Religiosæ & de vita Religiosorum Trappensium, obligationes Pastorum circa instituendos populos, Bibliothecam Auctorum Burgundicorum præter Sermones quamplurimos nondum editos. Ad hunc quoque annum revocatur obitus Matthæi Dolmans Ord. FF. Præd. insignis Polemici, qui elegans opus edidit sub hoc titulo: *certa infailibilitas Ecclesiæ Romanæ & Pontificum non solum circa fidem & mores, sed etiam in Canonisatione*

Bb 3

San-

Sæc. XVIII. *Sanctorum adversus Mensonem Hopydenryck.*

A. C. 1730.
 Vide Tomo
 72. p. 541.

Singulari etiam commendatione dignus est Joannes Georgius de Eckart de cujus glorioso ad fidem Catholicam reditu jam supra mentionem fecimus. Restat, ut ad obturanda calumniam ora subjungamus epitaphium quod in Tomo I. sui commentarii de rebus Franciæ Orientalis legitur:

„Anno 1730. die 9. Februarii post horam septimam matutinam, post plurium mensium infirmitatem salutis præmature intimo pietatis sensu Sacramentis, ad extremum usque vitæ halitum sibi præsens, placidissime in Christo obdormivit Perillust. Dominus, Joannes Gregorius ab Eckart Reverendissimi & Celsissimi Episcopi Principis Bambergensis & Herbipolensis Consiliarius Intimus, Historiographus, & Bibliothecæ Academicæ Præfectus, annum ætatis suæ ægrotans quinquagesimum quintum. Qui in dem Romano - Catholicam, a qua in primo adolescentiæ suæ æstu multum abhorruit, ex assidua Historiæ Ecclesiasticæ lectione tandem eam ipsam esse, & semper hucusque manifestum quoad dogmata & mores, quam Christus ipse docuit, & Apostoli per universum mundum prædicaverunt.

„probe agnoscens, Colonix in templo Sæc. XVIII.
 „Societatis Jesu Anno 1722. publice A. C. 1730.
 „professus est, pridie mortis suæ veram
 „& unice salvificam esse ad prærecita-
 „tum sibi a Sacerdote assistente Sym-
 „bolum: *Quicumque vult salvus esse, &c.*
 „elevatis in Cælum manibus singulari
 „cordis jubilo contestatus fuit. Quæ,
 „& quanta hujus viri eruditio fuerit,
 „manifestant plurima justæ magnitudi-
 „nis ab eodem typis edita curiosioris
 „& difficilioris argumenti volumina,
 „quorum correxisset aliqua, si diutius
 „vixisset; probant quoque Equestris
 „Dignitatis titulus, & privilegia, &
 „aurea Numismata, quibus ab Impe-
 „ratoribus, Regibus, & multis Eu-
 „ropæ Principibus meruit honorari:
 „Notus omnibus æque ac charus in
 „Germania, Italia, Gallia, Belgio,
 „& utraque Britannia eruditis sui tem-
 „poris viris, quos inter & ipsum con-
 „stans amicitia, & frequens literarum
 „commercium, imo necessitas interce-
 „debat: Accuratiorem annorum vitæ
 „ejus, & scriptorum seriem celebra-
 „rimi doctrina per totam Europam
 „Viri, pro suo quisque studio in Eckarti
 „merita digno recensebunt calamo: &
 „si hi tacuerint Orientalis Franciæ
 „Annales, quibus edendis ad immor-
 „talem & gentis & sui gloriam

Sæc. XVIII. „ totus incumberebat, ad sui æmulationem
 A. C. 1730. „ nem loquentur. Intetim tu Christe
 „ ne lector pie defuncto, ut beatus
 „ vivat æternitati, cui moriens scribe-
 „ bat, a sera posteritate commendanda
 „ bene precare, & dic. Requiem æter-
 „ nam dona ei Domine, & lux perpetua
 „ tua luceat ei. „

Præterea Scriptoris laudem loquuntur præstantissima ejusdem opera, quorum præcipua sunt. I. Origenes familiaris Habsburgico - Austriacæ. II. Origenes Monasterii Murcesis. III. Historia Principum Saxonie Superioris & primorum Marchionum Orientalium Misnie, Thuringie, & familie haltinæ, necnon Sabaudie Ducum. IV. Origo Alexii Moscovitæ & Sophia Brunsvico - Luneburgicæ a Græco Imperatore Constantino Porphyrogenito. V. De Friderici Austriæ Archiducis uxore. VI. Corpus Historicum Scriptorum mediæ ævi. VII. Leges Francorum Salicæ & Ripuariorum. VIII. Disputatio de Poetis. IX. Historia studii Etymologici linguæ Germanicæ adhuc impensæ. X. Brevis introductio ad Historiam Germanicæ. XI. Hypothesis Ecclesiæ: *Te Deum* &c. notis illustratus. XII. Disp. de usu & præstantia studii etymologici in Historiâ XIII. Catechesis theotisca monachi Weissen

Weissenburgensis interpretatione illustrata. XIV. Collectanea de Anno 1700. ad Annum 1702. XV. Consilium de modo instruendi Bibliothecam ex libris Historiæ Germaniæ. XVI. Controversiæ de diplomate Caroli M. pro Scholis Osnabrugensibus Græcis & latinis. XVII. Observationes, epistolæ, & dissertatio epistolica ad Bandurum de Nummis. XVIII. Dissert. de imaginibus Caroli M. & Carolomanni. XIX. Animadversiones Historiæ & criticæ in Joan. Schannati Diæcesin Fuldensem. XX. Præfatio ad Leibnitii collectanea etymologica. XXI. De veteri Salisburgo notitia: Ceteris vero præclari hujus Scriptoris lucubrationibus palmam eripit posthumum ipsius opus, quod ex antiquissimis Codicibus Herbipoli repertis conscripsit sub titulo: *Commentarii de rebus Franciæ Orientalis & Episcopatus Wirceburgensis.* Ipsemet Clemens XI. Pontifex, postquam hosce per vetustæ ætatis Codices ibidem recens inventos compererat, per Cardinalem Paulatium a Joanne Bernardo Suffraganeo Herbipolensi petiit, sibi callamo pingi ipsos characteres cum punctis & virgulis juxta eandem accurate formam, qua in antiquioribus hisce membranis formati erant, quod & Eckardus præstitit, uti videre est in

Sæc. XVIII.
A C. 1730.

Bb 5

præ-

Sæc. XVIII. præfati operis Tomo I. pag. 846. Es
 A. C. 1730. stat quoque in actis Apostolicis Lega
 tionis Helveticæ epistola latina Eckard
 ad Illustr. Nuntium Passioneum.

Ejusdem quoque anni die non
 Octobris naturæ debitum Parisiis Ge
 vit Ludovicus Tiberga Parisini Missio
 num Seminarii Director & Abbas ad
 S. Andream, qui unacum præfati Se
 minarii Supperiore Brisaciero circa Sa
 nensium rituum controversias tunc in
 ter Jesuitas & ceteros Missionarios ex
 ortas plurimum laborabat: Editit
 exercitia spiritualia pro Ecclesiasticis.
 Meditationes & commentationes sacras
 in usum Monialium aliorumque in com
 muni viventium præter alia exercitia
 sacra. Huic accensemus Cajetanum
 Argentum, qui tractatum de beneficiis
 Regni Neapolitani, quibus non licet frui
 extraneis, conscripsit, & in elucubratione
 Historia Neapolis Petri Janonii ma
 gnam partem habuit.

Eodem anno vivere desit Joannes
 a S. Michaele doctissimus Ord. Carme
 litarum Discalceatorum Theologus
 cui adaptari potuit illud Photii
 Athanasio ad Therasium: *In sermonibus
 ubique locutione clarus est, & brevis
 & simplex, acutus tamen & altus & ar
 gumentationibus omnino vehemens, & in
 his tanta ubertas, ut admirabilis.* Logia
 autem

autem methodis nil tenuiter, nil juveniliter. Sæc. XVIII. A. C. 1730.
 ut pueri & rudes sed Philosophice & magnifice: Hanc laudem sibi promeruit suis commentariis in primam partem D. Thomæ de quæstionibus proemialibus de Deo uno, de Visione Beatifica, de scientia Dei, de voluntate Dei, de prædestinatione Sanctorum, de reprobatione impiorum &c.

§. XC.

Synodus Diæcesana Monasteriensis.

Hoc item anno Clemens Augustus Monasteriensis Episcopus die septima Octobris Diæcesanam habuit Synodum, in qua præcipue mandatum, ut Parochi sive Curati librum, in quo Baptizatorum, Patrinorum, nubentium & mortuorum nomina exacte sint notata, in visitatione Synodali Archidiaconi vel eorum Commissariis quavis vice exhibeant, & Archidiaconi diligenter inquirent, an Parochi, Saccellani, alique Beneficiati accuratum indicem reddituum, jurium Stolæ, aliorumque emolumentorum annuatim conficiant, ut hi, qui hac in re negligentes fuerint, corrigi & emendari possint.

§. XCI.